

Itt születtem

Székelyszentkirály

Szeretettel meghívlak titeket a szülőfalumba. Neve Székelyszentkirály. Hargita megyében, a Bosnyák patak szép, csendes völgyében fekszik. A közeli falvak: Oroszhegy, Tibód, Ülke, Fancsal, Szenttamás.

Szülőfalumnak van temploma, óvodája és iskolája. Iskolánkat Szent Istvánról nevezték el.

Falunk lakói okosak, ügyesek és szorgalmasak. Nagyon szeretem itt, mert sok barátom és barátnőm van. Itt nőttem fel, itt tanultam meg beszélni, járni és helyesen élni.

Sok szép élményem van. Patakban fürdünk. Cserkészekké avatnak, akik cserkészek akarnak lenni. Sokat játszunk és tanulunk az iskolában.

A falu neve Szent Istvánhoz kötődik, ő a templom védőszentje is. A sok száz éves falut többször pusztította török, tatár. A barokk, klasszicista stílus elemeket hordozó templom alapkövét 1796-ban tették le. Két értékes műemléket őriznek benne: a faragott kő szentségtartó fiolkét és a keresztelődencét.

Falunk és iskolánk védőszentje Szent István király. Falunknak nagyon sok utcája van, néhány zsákutca. Az én utcámból ki lehet menni a rétre. A házak elé virágot ültetnek, kis kerítésekkel bekerítik.

Én a falumat nagyon szeretem. Remélem, hogy felnőttként sem hagyom el.

Nagyon kedves és gyönyörű a mi falunk. Több, mint ezer lakója van. Egy völgyben terül el. Sűrű erdeje van, ahová kirándulni szoktunk.

Írták és rajzolták: Berze József, László Erika, László Laura, Péter Melinda, Jakab Katalin, Bálint Adél; segítettek László Edit és Bodó Klára tanítónők.

Népviseletünk a székely ruha, táncunk a csárdás. Sokféle népszokás él nálunk: húsvétkor tojást festünk, búcsúkor, augusztus huszadikán meghívjuk a rokonokat. Ismert a fonó, a kaláka, a betlehemezés, az aprószentekelés, a májusfa tűzés, a szüreti bál.

Gyermeknapon az iskolánkban aszfaltrajzversenyt rendeztek. Sokan beneveztünk. Minden rajz jól sikerült. Szép volt ez a nap.

Az emberek nagy része katolikus vallású és magyar nemzetiségű. Vannak reformátusok is. A rendőrön kívül nincs román vagy más nemzetiségű.

Az öregebbek baromfit és tehenet tartanak, a fiatalok Udvarhelyre mennek dolgozni.

Búzát, rozst s főleg burgonyát termelünk. A falucsúfolóban szentkirályi pityókásokként emlegetnek minket. Pedig értünk a kosár- és vesszőseprűfonáshoz, a teknővájáshoz. A férfiak közül sokan faragnak, kádármesterséggel, házépítéssel, pálinkafőzéssel foglalkoznak.

Az asszonyok csipkét vernek, varrnak, hímeznek, szőnek, fonnak.

A csipkeverés tette híressé falunkat. A nálunk ismeretlen brüsszeli csipkeverést Szabó János plébános honosította meg 1924-ben.

Ma már nagyon sok asszony, leány varázsol a fehér cérnából gombás, hereleveles, tornyos, fenyőágas, kicsi szíves, tulipános mintájú, leheletfinom csipkecsodát. Ha ki akarjátok próbálni a csipkeverést, tudáson és ügyességen kívül szükségetek lesz henger alakú, sarjával kitömött párnára, kartonpapírra kirajzolt, tüvel átszűrőgatott mintára, gombostűkre, horgolótűre és botókákra.

Falunk a vert csipke utolsó székelyföldi menedéke.